

Quant tota una olivera
 Es massa vella,
 Ab un medí molt fácil
 Se renovella:
 Entorn la soca
 Tres ó quatre feridas
 Ferli vos toca.

Ab destrat y profundas
 Las heu de fer,
 De espay una má entre ellas
 Deixant sencer;
 Y las feridas,
 Feu en lloch que las venas
 Deixian partidas.

Rasparéu sota de ellas
 Tota pell morta,
 Y trencaréu la branca
 Qué mes gruix porta;
 En lo raspat
 Veuréu brotar la planta
 Molt aviát.

Van creixent las vergellas
 Dos anys ó tres,
 Y en tant de las olivas
 No n' perdeu res,
 Fins que corona
 A la soca, en ser grossas,
 Feu ben rodona.

Als plantius de albardas,
 Una llauror
 O una bona cavada
 Dará vigor;
 No os causia enfado
 Durant que ellas son tendres
 Aquest cuidado.

Seguiu donant farratges
 Al bestiar,
 Al qual ab gran limpieza
 Vos cal cuidar;

Si no en l'estable
 Un fetor regnaria
 Insoportable.

Com lo farratge l's purga,
 Fan molt mes fems;
 Y déu sovint limpiarse
 La cort est temps:
 Ella, oretjada
 Sempre déu ser; mes ara
 Ben ventilada.

Las caballas parteras
 Tingau cuidadas;
 Que son de constiparse
 Molt delicadas;
 Iguals perills
 Dels aires que las mares
 Corran sos fills.

Las que de ventre plenas
 No son encara,
 Al caball presentarlas
 Podriau ara;
 Y ja os vas dir
 Que la casta mes bella
 Heu de escullir.

Las que han parit, y sanas
 Y fortas sian,
 Al caball altre volta
 Darse podrian:
 Mes, ben mirat
 Que del part quinse dias
 Hajen passat.

Dels amors de las vacas
 Generalment
 Sól tenir poch cuidado
 La nostra gent;
 Convenient fora
 Procurar que paresquian
 Quant es bona hora.